

2007:57

Interpellation av Teres Lindberg (s) om synen på segregationen och valfrihet

Dnr 316-3563/2007

I en artikel i tidningen södra sidan visas djupa sprickor i högeralliansen. Fullmäktigeledamoten Abit Dundars gör ett uttalande där han säger nej till ombildning på Klubbacken i målarhöjden. Han hänvisar till att det bara finns ett fåtal kommunala hyresrätter kvar och att kärnan i bostadspolitiken måste vara att arbeta för större social integration och inte tvärtom.

Resultatet av hittills prissatta fastigheter, intresseanmälningar och tidigare utvärderingar talar sitt tydliga språk. Det vi nu ser är en allt större social selektion och ökad segregation. Allt på grund av de nu pågående ombildningarna.

- 1. På vilket sätt är bostadsrättsomvandlingen förenligt med arbetet att skapa en större social integration och vända utvecklingen till en mindre segregerad stad?*

I ovan nämnda artikel så får borgarrådet frågan om hur hon ser på det faktum att de sista hyresrätterna kan försvinna i målarhöjden. Borgarrådet svarar ”om det inte finns den typ av boende man vill ha i ett område så får man välja ett annat område...”

Problemet på stockholms bostadsmarknad är att alla inte kan välja. För dom allra flesta stockholmar är en sexrummare på strandvägen, strandtomt i Äppelviken eller villa i Enskede inte ens en avlägsen dröm eftersom det inte finns en reell möjlighet att någonsin kunna bo där. För att kunna välja den typ av boende man vill så handlar det till mångt och mycket om vilken inkomst och vilken tillgång till kapital man har.

Allmännyttan har varit det som i viss mån vägt upp balansen och skapat förutsättningar för stockholmarna att utan stora inkomster åtminstone delvis kunna förverkliga sina drömmar om en större lägenhet, lite närmare stan, närheten till vattnet eller lekplatsen. I samband med ombildningen ser vi nu hur

dessa möjligheter för många stockholmare att kunna göra sin vardag lite bättre försvinner.

Utvecklingen som nu sker är att vi får allt fler stadsdelar som kommer att vara utan hyresrätter. Därmed försvinner också valfriheten helt på bostadsmarknaden för de som saknar ekonomiska resurser. Allmännyttan som en gång skapades för att tillgodose stockholmarnas behov av bostad blir istället en kapitalvara som alla inte har möjlighet att konsumera. Precis som det skapas reservat för dom rika så skapas på motsvarande sätt reservat för dom fattiga med mycket stora inlåsnings effekter.

2. *Anser borgarrådet att valfrihet i boendet enbart ska vara ett privilegium för dom rika?*
3. *Om inte: På vilket sätt ska alldeles vanliga stockholmare med alldeles vanliga inkomster kunna välja bostadsområde i Stockholm?*

Stockholm den 17 september 2007

Teres Lindberg